

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

منية المرید

احکام و آداب مستفتی ۱

جلسه ۱۳۸

بندانی نیشابوری

احکام، آداب و صفات مستفتی

مورد اول: اوصاف مستفتی: هرکس که به درجه اجتهاد نرسیده باشد، مقلد است و به او عامی نیز گفته می شود هرچند که از بزرگان باشد و حتی ممکن است در علوم دیگری که ربطی به فتوا دادن ندارد، از مجتهد نیز داناتر باشد.

مراد از تقلید: قبول سخن کسی که جایز الخطاء است، بدون خواستن دلیل.

بر مقلد لازم است زمانی که مساله ای برای او اتفاق افتاد که دانستن حکم آن واجب است، حکم شرعی آن را بیسود و اگر در شهر خود مجتهد پیدا نکرد، باید به مکان های دیگر سفر کند هرچند دور باشد.

مورد دوم: مقلد باید از کسی تقلید کند که او را می شناسد یا ظن این را می دهد که این شخص، اهلیت

فتوا دادن را دارد و اگر از علمیت او خبر ندارد، یا باید با او معاشرت کند و به علم او پی ببرد یا دو نفر عادل به اهلیت او شهادت دهند یا اینکه اهلیت او معروف و شایع باشد یا اینکه عده ای از علما اذعان به علمیت شخص کنند به گونه ای که از سخن ایشان ظن حاصل شود؛ هرچند که همه این علماء عادل نباشند، و اگر نسبت به عدالت مفتی علم ندارد، باید یا از طریق معاشرت، یا شایع بودن عدالت او یا شهادت دو نفر عادل، علم به عدالت او پیدا کند.